

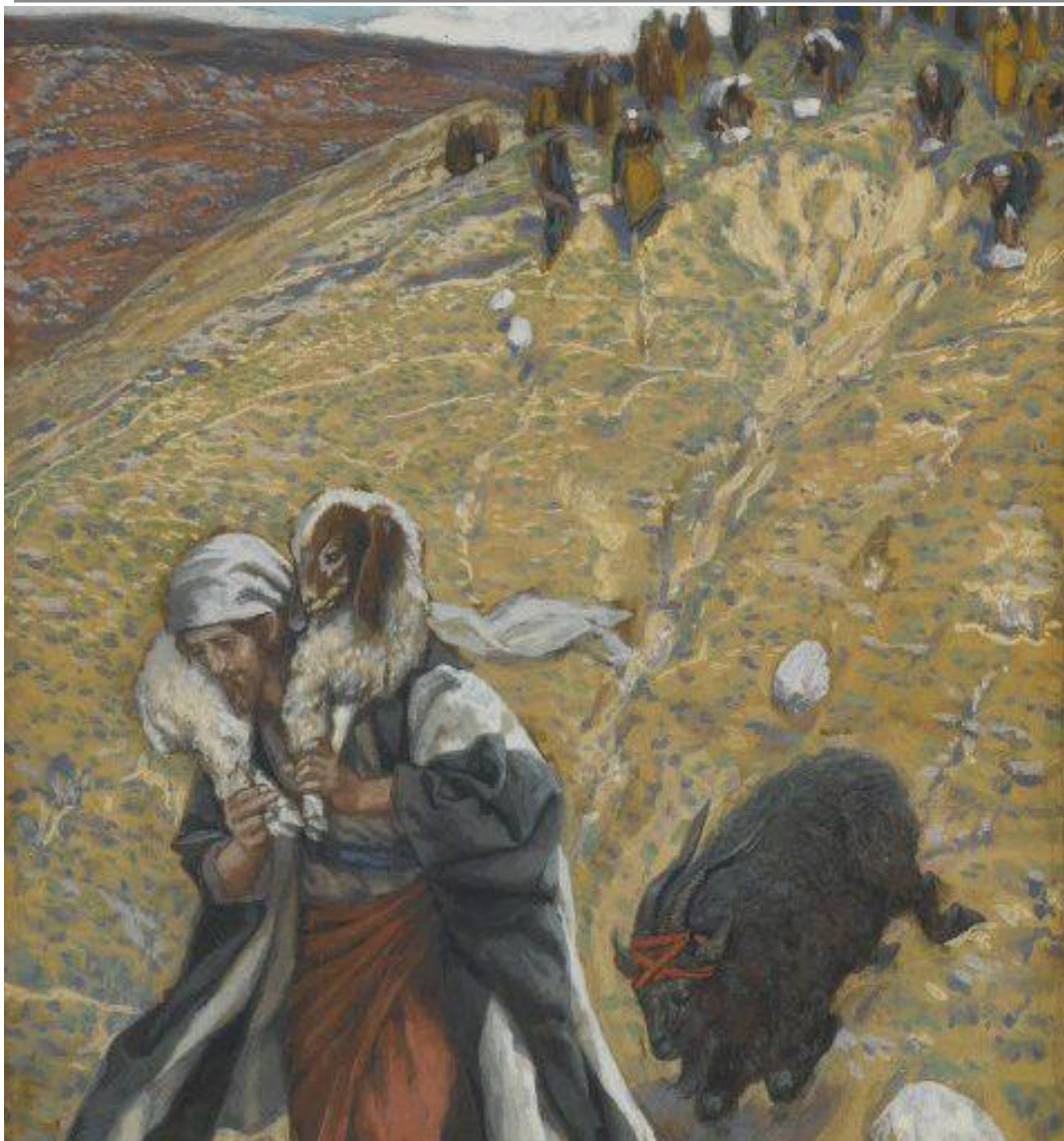

ADSUM

PARAFIALNY BIULETYN
**PARAFIA PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO
W CZERNICY**

✠ Niedziela, 18 stycznia 2026 r. ✠ nr 1460 ✠ Rok XXXVI ✠

STYCZEŃ

18

niedziela

Druga Niedziela zwykła

Iz 49, 3. 5-6; Ps 40 (39), 2ab i 4ab. 7-8a. 8b-10 (R.: por. 8a i 9a); 1 Kor 1, 1-3; J 1, 14a. 12a; J 1, 29-34;

8.00 Czernica +Teresa SKRĘTKOWICZ / 2 r. śm./

10.00 Wojnowice +Władysław WŁODARCZYK / 1 r. śm./

12.00 Czernica W int. ks. proboszcza

Ewangelia (J 1, 29-34)

Chrystus jest Barankiem, który gładzi grzech świata

Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: „Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie”. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzczyć wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi».

Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem ducha, który zstępował z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, powiedział do mnie: „Ten, nad którym ujrzysz ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym”. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Na brzegu Jordanu Jan Chrzciiciel głosił ludziom wszelkiego rodzaju chrzest nawrócenia, aby przygotować przyjście Mesjasza. Ewangelia według świętego Jana opowiada nam, że kiedy Jan Chrzciiciel zobaczył w końcu podchodzącego ku niemu Pana Jezusa, aby się ochrzcić, ogłosił to wszystkim naokoło, nadając mu tajemniczy i uroczysty tytuł, który liturgia rzymska dalej powtarza podczas Mszy świętej, przed Komunią: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”.

Obraz baranka, spokojnego i przybranego białą wełną, był czymś bardzo bliskim dla każdego Żyda współczesnego Panu Jezusowi. Wielu z nich wychowało się wśród pól, gdzie było bardzo dużo takich zwierząt hodowlanych. Wspominali także w swojej pamięci wersety proroka Izajasza, który ukazywał sługę Pańskiego jako baranka, który pozwala bez narzekania, żeby go ofiarowano po to, aby wyzwolił nas od wszelkiego zła (Iz 53,7).

Każdego roku, pobożni Żydzi pielgrzymowali do Jerozolimy na święto Paschy i przychodzili do Świątyni, aby wybrać co najmniej jednego baranka na rodzinę, aby złożyć go w ofierze i spożyć go podczas wieczerzy paschalnej. Baranek powinien być jednorocznym samcem, bez skazy i nie można było mu złamać żadnej kości, jak określało to Prawo Mojżeszowe (por. Wj 12,1ss). Oprócz tego, należało go ofiarować pomiędzy dwoma światłami, to znaczy w południe, należało go spożyć na stojąco, z przepasanymi biodrami, z niekwaszonymi chlebami, pokrapiając jego krwią odrzwia domów, aby upamiętnić przejście Pana w Egipcie, kiedy ostatnia

plaga zabiła wszystkich pierworodnych, którzy nie byli chronieni krwią ofiarowanych baranków.

Głosząc nadejście Mesjasza jako Baranka Bożego, Jan Chrzciciel odsłania kluczowe aspekty jego odkupieńczej misji. Jak tłumaczy Benedykt XVI „określenie ‘Baranek Boży’ tłumaczy, jeśli możemy tak powiedzieć, teologię krzyża, jaka jest obecna podczas chrztu Jezusa, jego zstąpienia do głębin śmierci”[1]. Baranek paschalny, który upamiętniał wyzwolenie z Egiptu rozpoczyna w Jordanie ukazywać się jako zapowiedź prawdziwego baranka, niewinnego i cichego, który zostanie złożony w ofierze w południe na krzyżu za wszystkich ludzi, aby wyzwolić ich od grzechów swoją wylaną krwią. Ta misja zostanie przyjęta przez Pana Jezusa wraz z Jego chrztem w Jordanie.

Na temat tego wyrażenia Jana Chrzciciela w odniesieniu do Pana Jezusa, „baranka Bożego, który gładzi grzechy świata”, Ojciec Święty Franciszek mówił przy pewnej okazji, że „czasownik, który jest tłumaczony jako «gładzi», znaczy dosłownie «ulżyć, wziąć na siebie». Jezus przyszedł na świat ze ściśle określoną misją: wyzwolić go z niewoli grzechu, biorąc na siebie winy ludzkości. W jaki sposób? Miłując. Nie ma innego sposobu zwyciężenia zła i grzechu, jak tylko przez miłość, która pobudza do złożenia w darze własnego życia za innych”[2].

I co oznacza dla Kościoła, dla nas, dzisiaj, być uczniami Pana Jezusa, Baranka Bożego? —pytał się także Ojciec Święty Franciszek— „Oznacza zastępowanie niegodziwości niewinnością, siły miłością, pychy pokorą, prestiżu służbą”[3].

[1] Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu. Od Chrztu do Przemienienia, Znak, Kraków, 2011, s.45.

[2],[3] Ojciec Św. Franciszek, Anioł Pański, 19 stycznia 2014 r.

✠ ✠ ✠ ✠

AUDIENCIA GENERALNA OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV (vatican.va)

Aula Pawła VI Środa, 14 stycznia 2026 r Sobór Watykański II w świetle jego Dokumentów. Bóg przemawia do ludzi jak do przyjaciół

(J 15,15) [Jezus powiedział do swoich uczniów:] «Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego».

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry i witajcie!

Rozpoczęliśmy cykl katechez poświęcony Soborowi Watykańskiemu II. Dzisiaj zaczynamy zgłębiać Konstytucję dogmatyczną Dei Verbum o Objawieniu Bożym. Jest to jeden z najpiękniejszych i najważniejszych dokumentów zgromadzenia soborowego, a na wstępie może nam pomóc przypomnienie słów Jezusa: „Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego” (J 15, 15). Jest to fundamentalny punkt wiary chrześcijańskiej, o którym przypomina nam Dei Verbum: Jezus Chrystus radykalnie przemienia relację człowieka z Bogiem,

odtąd będzie to relacja przyjaźni. Dlatego jedynym warunkiem nowego przymierza jest miłość.

Św. Augustyn, komentując ten fragment Czwartej Ewangelii, podkreśla perspektywę łaski, która jako jedyna może uczynić nas przyjaciółmi Boga w Jego Synu (Homilie na Ewangelie św. Jana, Homilia 86). Istotnie, starożytne motto brzmiało: „Amicitia aut pares invenit, aut facit”, „przyjaźń albo rodzi się między równymi sobie, albo ich takimi czyni”. My nie jesteśmy równi Bogu, ale sam Bóg czyni nas podobnymi do siebie w swoim Synu.

Dlatego, jak możemy zobaczyć w całym Piśmie Świętym, w Przymierzu istnieje początkowy moment dystansu, ponieważ pakt między Bogiem a człowiekiem pozostaje zawsze asymetryczny: Bóg jest Bogiem, a my jesteśmy stworzeniami. Jednakże wraz z przyjściem Syna w ludzkim ciele Przymierze otwiera się na swój cel ostateczny: w Jezusie Bóg czyni nas synami i wzywa nas, abyśmy stali się do Niego podobni w naszym kruchym człowieczeństwie. Naszego podobieństwa do Boga nie osiąga się zatem poprzez grzech i przekroczenie zakazu, jak Ewie sugeruje wąż (por. Rdz 3,5), lecz w relacji z Synem, który stał się człowiekiem.

Słowa Pana Jezusa, które przypomnieliśmy – „nazwałem was przyjaciółmi” – zostały podjęte w Konstytucji Dei Verbum, która stwierdza: „Przez to objawienie niewidzialny Bóg (por. Kol 1, 15; 1 Tm 1, 17) w swojej wielkiej miłości przemawia do ludzi, jak do przyjaciół (por. Wj 33, 11; J 15, 14-15) i przestaje z nimi (por. Ba 3, 38), aby zaprosić ich i przyjąć do wspólnoty z sobą” (n. 2). Bóg, o którym mówi Księga Rodzaju już przestawał z prarodzicami, prowadząc z nimi dialog (por. Dei Verbum, 3); a kiedy wraz z grzechem ten dialog został zerwany, Stwórca nie przestaje starać się o spotkanie ze swoimi stworzeniami i raz po raz zawierać z nimi przymierza. W Objawieniu chrześcijańskim, kiedy to Bóg, aby nas odnaleźć, staje się ciałem w swoim Synu, dialog wcześniej zerwany, zostaje definitywnie przywrócony: Przymierze jest nowe i wieczne, nic nie może nas oddzielić od Jego miłości. Objawienie Boże ma zatem dialogiczny charakter przyjaźni i – podobnie jak w przypadku doświadczenia ludzkiej przyjaźni – nie znosi milczenia, lecz karmi się wymianą prawdziwych słów.

Konstytucja Dei Verbum przypomina nam również o tym: Bóg do nas przemawia. Ważne jest, aby dostrzec różnicę między słowem a pogawędką: ta ostatnia zatrzymuje się na poziomie powierzchowności i nie tworzy komunii między osobami, podczas gdy w autentycznych relacjach słowo służy nie tylko do wymiany informacji i wiadomości, ale także do ujawniania tego, kim jesteśmy. Słowo ma wymiar objawiający, który tworzy relację z drugim człowiekiem. W ten sposób, przemawiając do nas, Bóg objawia nam samego siebie jako Sprzymierzeńca, który zaprasza nas do przyjaźni z Nim.

W takiej perspektywie, pierwszą postawą, którą należy pielęgnować, jest słuchanie, aby Słowo Boże mogło przeniknąć nasze umysły i nasze serca. Jednocześnie

jesteśmy wezwani do rozmowy z Bogiem – nie po to, aby przekazać Mu to, co On już zna, ale aby objawić siebie nam samym.

Stąd wynika potrzeba modlitwy, w której jesteśmy wezwani do przeżywania i pielęgnowania przyjaźni z Panem. Dokonuje się to przede wszystkim w modlitwie liturgicznej i wspólnotowej, gdzie to nie my decydujemy, czego słuchać ze Słowa Bożego, ale to On sam przemawia do nas poprzez Kościół. Ponadto realizuje się to w modlitwie osobistej, która ma miejsce w głębi serca i umysłu. W ciągu dnia i tygodnia chrześcijanina nie może zabraknąć czasu poświęconego na modlitwę, medytację i refleksję. Tylko wtedy, gdy rozmawiamy z Bogiem, możemy również mówić o Nim.

Nasze doświadczenie podpowiada nam, że przyjaźnie mogą się rozpaść z powodu jakiegoś gwałtownego zerwania lub serii codziennych zaniedbań, które osłabiają relację, aż do jej utracenia. Jeśli Jezus wzywa nas, abyśmy byli przyjaciółmi, postarajmy się nie pozostawić tego apelu bez odpowiedzi. Przyjmijmy go, zadbajmy o tę relację, a odkryjemy, że właśnie przyjaźń z Bogiem jest naszym zbawieniem.

INFORMACJE DUSZPASTERSKIE - 18 stycznia 2026

1. Dziś Niedziela Słowa Bożego. Przypominamy przy tej okazji, że przez cały rok odpustu zupełnego udziela się wiernemu, który z tekstu zatwierdzonego przez kompetentną władzę przez przynajmniej pół godziny będzie czytać Pismo Święte z szacunkiem należnym słowu Bożemu i na sposób lektury duchowej. Gdy ktoś z rozumnej (uzasadnionej) przyczyny nie jest w stanie czytać, udziela się odpustu zupełnego, jeśli sam tekst Pisma Świętego jest przez niego słuchany, gdy ktoś inny czyta bądź gdy tekst Pisma Świętego jest odtwarzany za pomocą techniki audio-wideo.
2. Dziś także początek Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Udziela się odpustu zupełnego wiernemu, który będzie uczestniczyć w kilku nabożeństwach w Tygodniu Modlitw o Jedność Chrześcijan i weźmie udział w zakończeniu tego tygodnia.
3. Wizyta duszpasterska:
 - 19 stycznia Wojnowice** od godz. 15:30: Ogrodowa 15-61, Magnoliowa, Rumiankowa, Miętowa, Tymiankowa, Zielona, Groszkowa, Szafirowa, Rubinowa, Nowy Świt, Bursztynowa, Szmaragdowa.
 - 20 stycznia Czernica** od godz. 15:30: Wiśniowa, Jabłoniowa, Morelowa.
 - 21 stycznia Czernica** od godz. 15:30 Św. Brata Alberta Chmielowskiego, Szkolna, od godz. 18:45 Wojska Polskiego 2, a, b,c, d i 4a, Wojska Polskiego 33, Plac Jana Pawła II, Fabryczna.
 - 22 stycznia Jeszkowice** od godz. 15:30: Brzozowy Zaulek; Czernica od godz. 16:00: Ojca Pio, Jagodowa, Malinowa, Poziomkowa, Jeżynowa.
 - 23 stycznia Czernica** od godz. 15:30: Wojska Polskiego 13-16.

24 stycznia Czernica od godz. 10:00: Kochanowskiego, Odrzańska, Wiosenna, Tęczowa, Wrocławska 47-65 (nieparzyste), Wrocławska 86-108 (parzyste).

26 stycznia – Kolędy nie będzie

Niech znakiem chęci przyjęcia duszpasterza będzie otwarta furtka lub oczekiwanie. Ministranci będą zapowiadać wizytę w dniu kolędy, jednak nie będą wchodzili na zamknięte posesje.

Podana kolejność ulic nie jest kolejnością wizyty duszpasterskiej.

4. W czasie wizyty duszpasterskiej nie będzie wystawienia i adoracji Najświętszego Sakramentu w piątki wieczorem.
5. Kancelaria parafialna w czasie wizyty duszpasterskiej będzie nieczynna. W sprawach pilnych proszę zgłaszać się do zakrystii po Mszach św. lub dzwonić na numer parafialny.
6. Przypominamy, że w kościele w Czernicy, przy zakrystii, przez cały rok dostępny jest zbiornik z wodą święconą, z którego można czerpać wodę pobłogosławioną np. do użycia w czasie wizyty duszpasterskiej tzw. kolędy.
7. Msza św. w języku łacińskim z chorałem gregoriańskim w środę 21 stycznia w Sanktuarium św. Wawrzyńca w Wojnowicach o godz. 17.30.
8. Zapraszamy na koncert kolęd, w piątek 23 stycznia o godz. 19.00, w kościele w Czernicy, w wykonaniu Chóru Świętego Jana Chrzciela Katedry Wrocławskiej pod dyktando Jakuba Ducha, organy Maciej Skoczek. Wstęp wolny.
9. W ostatnim tygodniu odeszli do wieczności: śp. Anatol KAMIŃSKI, śp. Halina PULNIK, śp. Czesław KAŁUSZKA. Zmarłych polecam modlitwie parafian.
10. Za wszelkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii i wszelką dobroć i życzliwość, składam serdeczne Bóg zapłać. Wszystkim życzę błogosławionej niedzieli i dobrego tygodnia.

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY - STYCZEŃ 2026

O umiejętność modlitwy słowem Bożym — Módlmy się, aby modlitwa słowem Bożym stała się pokarmem naszego życia i źródłem nadziei we wspólnotach, pomagając nam budować Kościół braterski i misyjny.

KALENDARZ LITURGICZNY

19 stycznia 2026 — 25 stycznia 2026

4 tydzień roku 2026

STYCZEŃ
19
poniedz.

1 Sm 15, 16-23; Ps 50 (49), 8-9. 16b-17. 21 i 23 (R.: por. 23b); Por. Hbr 4, 12; Mk 2, 18-22;

Wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa
7.00 Wojnowice W int. parafian

STYCZEŃ
20
wtorek

1 Sm 16, 1-13; Ps 89 (88), 20. 21-22. 27-28 (R.: por. 21a); Por. Ef 1, 17-18; Mk 2, 23-28;

7.00 Czernica +Sebastian CIEŚLAWSKI /od koleżanek ze Szpitala
Klinicznego/

STYCZEŃ
21
środa

Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

1 Sm 17, 32-33. 37. 40-51; Ps 144 (143), 1b-2. 9-10 (R.: 1b); Por. Mt 4, 23; Mk 3, 1-6;

17.30 Wojnowice (w języku łacińskim) W int. Barbary i Zbigniewa
o nawrócenie i otwarcie się na miłość Bożą

STYCZEŃ
22
czwartek

1 Sm 18, 6-9; 19, 1-7; Ps 56 (55), 2-3. 9-10. 12-13 (R.: por. 5b); Por. 2 Tm 1, 10b; Mk 3, 7-12;

Wspomnienie św. Wincentego Pallottiego, prezbitera

7.00 Czernica Dziękczynno-błagalna za 40-lat istnienia wspólnoty
Wieczernik

STYCZEŃ
23
piątek

1 Sm 24, 3-21; Ps 57 (56), 2. 3-4. 6 i 11 (R.: por. 2a); Por. 2 Kor 5, 19; Mk 3, 13-19;

7.00 Czernica +Jan KORCZYŃSKI /od Marii i Jana ŁOŚKO/

STYCZEŃ
24
sobota

2 Sm 1, 1-4. 11-12. 19. 23-27; Ps 80 (79), 2 i 3b. 5-7 (R.: por. 4); Por. Dz 16, 14b; Mk 3, 20-21;

Wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

17.00 Czernica +Sebastian CIEŚLAWSKI /od mieszkańców ul.
Odrzańskiej/

STYCZEŃ
25
niedziela

Trzecia Niedziela zwykła

Iz 8, 23b – 9, 3; Ps 27 (26), 1bcd. 4. 13-14 (R.: 1b); 1 Kor 1, 10-13. 17; Por. Mt 4, 23; Mt 4, 12-23;

8.00 Czernica +Eugenia /3 r. śm./, +Jan, +Roman, +Janusz, ++ z rodz.
WRONA i BARTOSZEK

10.00 Wojnowice +Sabina SKOWROŃSKA

12.00 Czernica W int. Zofii OŚKIEWICZ /w 1 rocz. ur./

VII NIEDZIELA SŁOWA BOŻEGO

25 stycznia 2026 r.

"SŁOWO CHRYSTUSA NIECH MIESZKA W WAS"

(Kol 3,16)

DZIEŁO
BIBLIJNE⁺

im. św. Jana Pawła II

DABAR
FUNDACJA

Stalag Kultur i Religii Pogranicza Pradolna, Lubuski i Wielkopolski